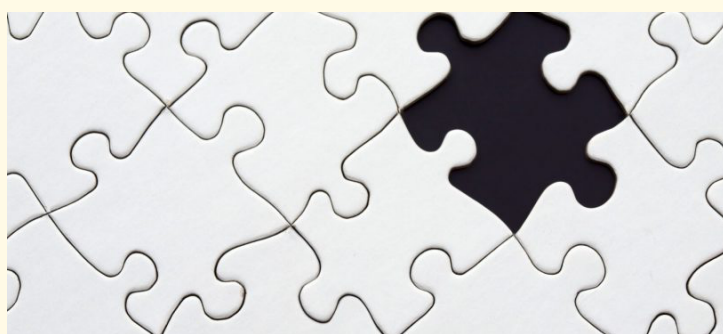

Post Info

INFORMATIVNI TJEDNIK HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE

APSENTIZAM

Prošlo je više od godinu dana otkako je Poslodavac gorući problem velike stope bolovanja odlučio riješiti pozivanjem Instituta za upravljanje apsentizmom.

Održane su edukacije voditeljima svih razina, pa i nama socijalnim partnerima, organizirana je prezentacija od strane osnivača spomenutog Instituta. Naglasci sa tog predavanja su bili:

- Ne postoji samo jedan „krivac“ za problematiku bolovanja
- Svaki sudionik može utjecati na rješavanje problema bolovanja na svojoj razini
- Samo upravljanje na razini poslodavca može donijeti brze rezultate.

Osnovao se Centar za apsentizam u HP, sedmero kolegica je dobilo i certifikat Stručnjaka za upravljanje izos-

tancima radnika iz radnog procesa.

Uloga Centra za apsentizam je učinkovito upravljanje izostancima, poglavito bolovanjima, podrazumijeva pružanje podrške potrebama radnika te donošenje jasnih i konzistentnih naputaka kako bi se omogućilo upravljanje i skraćivanje nepotrebnih izostanaka, uključujući i bolovanja. Centar će se posvetiti upravljanju svim vrstama izostanaka, boljem iskorištavanju godišnjih odmora, pružanju pomoći radnicima da se zdravi brže vrate s bolovanja i što prije reintegriraju u radni proces (intranet).

Nažalost, nakon godine dana niti se radnici zdravi brže vraćaju s bolovanja, niti se bolje iskorištava godišnji odmor. Možda je tome tako jer se u cijeloj prezentaciji preskočio dio koji kaže da je loša praksa i nestručno upravljanje:

- masovna kontrola slučajeva bolovanja (svi radnici koji su na bolovanju su sumnjivi),
- uhođenje radnika,
- sankcioniranje radnika.

A posljedice nestručnog upravljanja troškovima bolovanja su povećanje troškova, pogoršanje ukupnog zdravstvenog stanja i gubitak povjerenja između radnika i poslodavca, prema istoj toj prezentaciji...

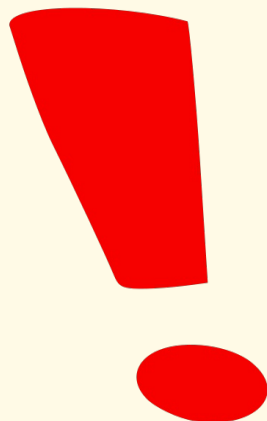
JE LI I OVO „PRETJERANO“?

Svega ima u Pošti – svega! A kada sindikati upozoravaju na loš tretman radnika i hrpu drugih problema, najčešća reakcija je – „pretjerujete“! Pa evo još jednog takvog pretjeranog primjera! Dakle, izvjesna kolegica (podaci poznati Uredništvu) na radnom mjestu operatera u poštanskom uredu, po najnovijoj organizaciji rada na području jednog GP-a, upućuje se iz mjesta A na pola radnog vremena u mjesto B, a nakon toga na drugu polovicu radnog vremena u mjesto C. Dnevno je to najmanje 50 km u jednom smjeru uz činjenicu da kolegica nema vlastiti automobil, čak niti vozačku dozvolu. Autobusne veze u tom su području izrazito nepovoljne, skoro da ih i nema, a onih kojih ima ni približno ne odgovaraju kolegičinom radnom vremenu. I sad zamislite! Kolegica iz navedenih razloga, plaća prijevoz susjedu kako bi ju on svakodnevno prevažao na posao i s posla - što naravno košta duplo više od njezine naknade! Da ne povjeruješ... Ne zna čovjek bi li pohvalio susjeda na dobroj volji ili kolegicu na snalažljivosti i hrabrosti. Je li ovaj slučaj „pretjeran“ zaključite sami i stavite se u poziciju kolegice. Ako nas pitate, ovo je mobing i nebriga za radnika. Prilično sramotno za bilo koju tvrtku, kamoli onu koja sebe hvali kao jednog od boljih poslodavaca u zemlji!

PLAVA VALA – OBAVIJEST

Ovim putem obavještavamo sve zainteresirane da će u idućem broju *Post info* biti objavljen datum početka prijave za odmor u *Plavoj Vali*. Unaprijed vas molimo da se pridržavate rokova odnosno slanja prijava unutar istih.

„PUNO RADNO VRIJEME RADNIKA NE MOŽE BITI DUŽE OD ČETRDESET SATI TJEDNO“

Ponavljanje je majka znanja, kaže stara latinska izreka. Zato ćemo mi po tko zna koji put ponoviti – radnici, NISTE DUŽNI dolaziti na posao ranije ili odlaziti kasnije! Naime, zbog ogromne količine posla mnogi radnici ne stižu sve obaviti u svoje radno vrijeme i zato dio tog posla obavljaju dolazeći ranije na posao ili odlazeći kasnije (što je postala uobičajena praksa, pa ju mnogi doživljavaju „pod normalno“). Na taj način vrlo često rade dulje od svog radnog vremena. No, to nije dužnost radnika i te činjenice bi svi trebali biti svjesni. Dolazak na posao ranije ili kasniji odlazak ne može niti smije biti prisilan! Ako radnik radi više od 40

sati tjedno, krši se Zakon o radu, koji je vrlo jasan: „Puno radno vrijeme radnika ne može biti duže od četrdeset sati tjedno“ – Čl. 61. Sve izvan tih okvira tretira se kao prekovremeni rad i radnik o tome mora biti obaviješten na vrijeme, i naravno sukladno propisima, plaćen. Uz Zakon o radu, i Kolektivni ugovor HP d.d. ima vrlo jasne odredbe o pojmu radnog vremena i prekovremenog rada. Dužnost radnika je da odradi svoje radno vrijeme, osim ako s Poslodavcem sukladno propisima nije određeno drugačije. I toga bi se svi trebali pridržavati. Strah radnika da bi zbog neobavljenog posla mogao dobiti otkaz, a odradio je svoje radno vrijeme, nije opravdan, jer radnika u tom slučaju štiti Zakon o radu kao i Kolektivni ugovor. Prijetnje, zamjerke i slično također su nedopustivi način odnosa prema radnicima, tim više što je za organizaciju posla kao i problem preopterećenosti kriv poslodavac, a ne radnik.

GOTOVO 373.000 GRAĐANA RADI NA ODREĐENO VRIJEME

Preko ugovora o radu na određeno vrijeme u Hrvatskoj je krajem studenog prošle godine bilo zaposleno 372.758 radnika, odnosno jedna od četiri zaposlene osobe, pokazuju najnovije statistike Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje. Ugovore na određeno vrijeme, najčešće do tri mjeseca, ima svaki četvrti zaposleni, što je dva puta više od prosjeka u EU i takav rad širi se u Hrvatskoj brže nego i u jednoj drugoj zemlji! Nedavno je čak i Međunarodni monetarni fond pozvao hrvatske vlasti da zaposlenima koji rade na određeno osiguraju veći stupanj sigurnosti zaposlenja, inače će napuštati zemlju u još većem broju. Procjenjuje se da je Hrvatska ostala bez 16 posto radne populacije, a lošije od nas stoji samo Rumunjska koja je ostala bez 20 posto radno aktivnog stanovništva. S druge strane, iz Češke je otiš-

lo samo 3 posto radne populacije, a Slovenije oko 4 posto. HZMO navodi da je 30. studenog ugovore na neodređeno vrijeme imalo 1,149 milijuna zaposlenih u Hrvatskoj, a ugovore na određeno 372.758 osoba. Najviše ljudi radilo je na određeno u jeku turističke sezone, u srpnju, oko 421 tisuća. Hrvatska se s udjelom zaposlenih na određeno od 25 posto gotovo izjednačila s europskim rekorderima Poljskom i Španjolskom gdje na određeno radi 26 posto zaposlenih! Takav rad nije bitnije uspjela destimulirati ni država poreznim olakšicama uvedenima u siječnju 2015. Tvrtke i poslodavci koji mladima ponude ugovor na neodređeno oslobođene su plaćanja doprinosa na plaće (od ove godine 16,5%, a do kraja prošle 17,2 posto na bruto plaću) idućih pet godina. Trenutačno poslodavci koriste tu olakšicu za

107.143 stalno zaposlena radnika koji su približno za petinu jeftiniji od radnika koji imaju ugovor na određeno. Trenutačno je u Hrvatskoj zaposleno oko 270 tisuća mladih u dobi do 30 godine, ali njih 60 posto i dalje ima ugovore na određeno vrijeme. *(Izvor: Večernji list)*

Informativni tjednik HSP - Hrvatskog sindikata pošte

Odgovorni urednik: Milan Jukić, Urednica: Martina Cikojević, dipl. novinar

Uređivački odbor: Miljenko Gorup, Damir Jurišić, Željko Miljak, Lidija Šušić, Željko Šešerin i Mario Vrčec

Adresa Uredništva: Radićeva 12, 10000 Zagreb, TEL: 01/4686-092 FAX: 01/4921 555

Internet adresa: www.sindikatsp.hr, e-mail adresa: urednistvo@sindikatsp.hr

ISSN: 1333-4530